

værende Afdeling B. En saadan Sondring finder jeg kan være meget rimelig og meget hensigtsmæssig. For saa vidt er jeg fuldstændig enig med den ærede foregaaende Taler, men her hører ogsaa Enigheden op, idet jeg ikke deler hans Anskuelse med Hensyn til Ansættelsen af en Forstander til. Jeg er nemlig tilbøjelig til at mene, at naar man udsondrer Afdeling A. fra selve Instituttet og lader det faa Lokaler for sig — formentlig er det hensigtsmæssigt at lade Afdeling A. senere rykke ind i de Lokaler, som Afdeling B. nu har —, altsaa naar man fører de bedst begavede Børn ind paa en Afdeling for sig, er det ikke nødvendigt at gaa til det Skridt at udnævne en Forstander mere for Instituttet. Og jeg tror, at man saa meget mere skal betænke sig derpaa, som det jo allerede af den foregaaende Taler blev peget paa, ja ligefrem indrømmet, at naar man foretager det Skridt at udnævne en Forstander mere, sagde man A, og man vilde senere komme til at sige B. Jeg giver det ærede Medlem Ret i hele denne Synsmaade. Hvis vi virkelig foretage det Skridt at ansætte en Forstander mere og foretage Delingen paa den Maade, at vi lade Afdeling A. blive en Afdeling for sig, sorterende under en selvstændig Forstander, har man sagt A, og saa vil man en Gang i Fremtiden — hvor længe eller hvor kort det kan være, ved ingen af os — komme til at sige B, nemlig komme til at gaa ind paa at bygge en Døvstummeanstalt mere her i Landet. Jeg giver for øvrigt ogsaa den ærede Indleder Ret i det Synspunkt, at det jo netop er det betænkeligste, fordi det er det kostbareste ved Historien. Som Forholdene hidtil have været i Fredericia, idet det hele har sorteret under een Forstander, har Døvstummeskolen her, og maaske netop af denne Grund, været drevet billigere — saa vidt mig bekendt — end noget af vore andre Døvstummeinstitutter, i alt Fald end det i Nyborg. Maaske tager jeg fejl, men jeg tror ikke, at det er saa urimeligt at søge Aarsagen deri, at det, skønt det er dobbelt saa stort som de andre, alligevel har sorteret under een Forstander. Forandre vi dette Forhold, tror jeg ikke blot, at vi ville komme til at sige B til det, vi her sige A til, men saa tror jeg, at hele Døvstummeundervisningen her i Landet vil blive dyrere, end den er, og derfor bør vi forsøge, om det ikke var tilstrækkeligt at foretage den i Lovforslaget paapegede Udsondring af Afdeling A. Naar man gjorde det, vilde det vist ogsaa være tilstrække-

ligt at lade denne Afdeling bestyre af en Inspektør, vel sagtens paa den Maade, at han fik nogen større Frihed, end man ellers i Almindelighed giver en Inspektør for en saadan Anstalt. Afdeling B. har jo sit Lokale i lejede Bygninger lidt fjernt fra selve Døvstummeinstituttet under Inspektørens Ledelse; og denne Inspektør er, saa vidt mig bekendt, en overordentlig anerkendt og vel derfor ogsaa dygtig Mand. Jeg kender Manden personlig, og jeg ved, at han nyder ikke saa lidt Anseelse i Byen, og derfor gaar jeg ogsaa ud fra, skønt jeg paa ingen Maade er Fagmand paa dette Omraade, at han er i Besiddelse af megen Dygtighed som Døvstummelærer. Han har bestyret Afdelingen i en Aarrække, og har man kunnet overlade denne Afdeling B. saa længe til en Inspektør, vil man endnu lettere kunne overlade det til Inspektøren, naar det er Afdelingen A, som udsondres fra selve Instituttet. Det er under en tidligere Sags Behandling i Dag blevet nævnt, at Folketinget ellers ikke var det Ting, der ønskede at oprette eller at give Anledning til Oprettelsen af ny Embeder, og jeg synes, at der ogsaa her var en Lejlighed, hvor man i hvert Fald burde undersøge Sagen nøje, før man skrider til Oprettelsen af et nyt Embede for endnu en Forstander ved Døvstummeinstituttet i Fredericia.

Den ærede første Taler var jo ganske kort inde paa Spørgsmaalet om en eventuel Bortflytning fra Fredericia, naar man nu havde indrettet et Forstanderembede mere og senere i Tiden vilde bygge et Institut til. Jeg skal ikke opholde mig videre ved denne Sag, fordi dens Afgørelse ligger hen til en maaske ogsaa ret fjern Fremtid, men jeg vil dog bemærke, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget tales om, at det, naar man senere skulde oprette et Døvstummeinstitut til, vilde være rigtigt at henlægge det enten til en større Landsby, eller til Udkanten af en landbrugsdrivende Købstad. Jeg kom straks til at studse ved denne Bemærkning, thi er der nogen By her i Landet, som man kan kalde en landbrugsdrivende Købstad, tror jeg nok, at det i første Række er Fredericia. Denne By har vistnok det største Jordareal under sig som sin Bymark, den er vistnok større end nogen anden. Alene dette peger paa, at selv om man vil bygge et Institut til i Udkanten af en saadan By, vil man meget godt kunne tænke sig Fredericia som en saadan By. Efterhaanden som Instituttet der i Byen har udviklet sig, og efterhaanden